

N:o 65.

Af herr **N. Hanson** i Berga, om ändrad lydelse af §§ 46 och 55 i bevillningsförordningen.

I 46 § af kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 stadgas:

»Taxeringsnämnds sammankomster hållas — — — — —
honom angår».

»Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.»

I denna bestämmelse, som uppenbarligen afser att förebygga en ensidig påverkan till enskild förmån, som eljest kunde befaras vid besluts fattande rörande ens egen eller nära anförwandters taxering, borde äfven inbegripas personer, som äro delegare i bolag eller stå i ett bolags tjänst, då fråga förekommer om samma bolags taxering. Det är ett känt förhållande, att de styrande inom vissa bolag, i följd af den rösträtt i kommunalt hänseende de ega att utöfva, äro i stånd att i många kommuner i taxeringsnämnden insätta personer, hvilka i förhållande till bolaget stå i en tjänstställning, hvaraf deras existens i ekonomiskt afseende är helt beroende, eller eljest såsom delegare kunna af nämndens beslut vänta nytta eller skada, då i fråga om skyldighet att afträda, orden »hans egen» synas allenast afse ens egen personliga taxering, men icke ett bolag eller en inrättning, deruti han eger andel. Det kan med skäl antagas, att det för en sådan ledamot kan i många fall bli en tvingande nödvändighet att låta sitt handlingssätt bestämmas af hänsyn till bolagets fördel och som i följd deraf, enligt mitt förmenande, gör det i högre grad olämpligt för honom att deltaga i beslut om sådant bolags taxering, än då det är fråga om t. ex. syskons taxering. Då statens behof kräfver förhöjda skatter, och tilläggsbevillning därför måste ifrågasättas, bör taxeringsmyndig-

heternas beslut, som äro ämnade att gälla såsom värdemätare af så väl individens skyldighet å ena som statens rättighet å andra sidan, frigöras från hvarje ensidig påverkan till enskild fördel, som eljest lätt kan inträffa, derest ledamot, såsom nu sker, eger rätt att deltaga i beslut, hvaruti han är så väsentligt intresserad, som en person, hvilken är delegare eller eljest står i bolags tjänst, med nödvändighet måste vara; ty att bolag, efter hvad sålunda synes framgå, genom sina styrande skola ega rätt att deltaga i beslut om deras egen beskattning, hvilken rätt icke tillkommer en enskild person, kan icke vara förenligt med rätt och rättvisa.

Då samma skäl, som här andragits rörande ledamot af taxeringsnämnd enligt § 46, äfven gäller för ledamot af pröfningsnämnd enligt § 55, får jag härigenom vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att 46 och 55 §§ af gällande förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst af den 3 juni 1892 måtte erhålla följande lydelse:

§ 46.

Taxeringsnämnds sammankomster hållas — — — — —
— — — — — honom angår.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer, *äfvensom vid taxering af det bolag, i hvilket tjänst han står eller är delegare.*

§ 55.

Vid pröfningsnämndens — — — — —
— — — — — nämndens ledamöter.

Uppstår under — — — — — af ordföranden.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer, *äfvensom vid taxering af det bolag, i hvilket tjänst han står eller är delegare.*

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles, och behagade detta vidtaga den redaktionsförändring häri, som anses lämplig för ändamålets vinnande.

Stockholm den 26 januari 1894.

Nils Hanson.